

«Orfeó Vigatà» del Conservatori; «Gazeta de Vich», «Revista de Vich», i «Catalunya Vella». El diputat per Les Borges, En Francesc Macià.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona.

El senyor Morató, alcalde Mollet.

Associació Nacionalista Comarcal de Manlleu: Riera, Puigferrer i Guasch.

Joventut Catòlica de Manlleu: R. Puigferrer i F. Guasch.

Andreu Espelt, del Centre Excursionista.

De Santa Eulària: Alcalde, dos concellers i el senyor metge.

Mossèn Gudiol, l'eminent arqueòleg.

Alcaldes de Folgaroles i Corcó.

Alcalde i Ajuntament de Manlleu.

Agrupació Nacionalista de Taradell.

Societats de Roda: Comercial Rodense, Centre Cooperatiu, Centre Catòlic, Societat Bach de Roda i Unió Rodense.

Esbart Nacionalista de Torelló: Joan Subirats.

En Rius i Casas, catedràtic de Saragossa.

Les adhesions foren: Francesc Estebanell, Casal Regionalista de Manresa; Lliga Regionalista del Baix Empordà (La Bisbal); Centre Autonomista Català de Sant Gervasi; Joventut Nacionalista de l'Escut Emporità; Agrupació Autonomista d'Olesa de Montserrat; Associació Nacionalista de Tarrassa; Lliga Regionalista de Gràcia; Lluís Servitje, Igualada; Joventut Nacionalista de Igualada; Mancomunitat de Catalunya, Agrupació Nacionalista de la Segarra; Centre Nacionalista de Cassà de la Selva; Associació Nacionalista de Juneda; Lliga Regionalista de Santa Coloma de Farnés; Sabater Vilar (germans); Diputació Provincial de Girona; Casal Català d'Olot; Centre Popular Catalanista de Sant Andreu; Joventut Nacionalista de Barcelona; Joventut Catòlica de Manlleu; Vells Catalanistes de Reus i Ramon Vidiella.

A mig matí van arribant les representacions esmentades, que son rebudes per l'Ajuntament i per l'Associació Catalanista Bach de Roda, entre aplaudiments i visques.

Tot seguit ha tingut lloc l'acte de recepció a la Casa de la Vila, essent una festa d'intimitat i de cordialitat catalana, mentre tocava la música «Els Melitons», de Roda i l'Orfeó Rodench, sota l'experta batuta del mestre Miquel Vilar; executant-se sardanes i el cant nacional.

A la parroquial església va celebrar-s'hi una missa d'ofertori, essent el celebrant el conegut i eminent arqueòleg mossèn Gudiol i Cunill.

La gent va acudir a l'acte religiós amb tota unció.

Fou un acte singularment emocionant.

A la cerimònia del descobriment de la làpida, posada en el casal històric on vivia En Bach de Roda i on diu la tradició que el varen anar a cer-

car els invasors per condemnar-lo al pal, hi va anar tot el poble, junt amb les representacions.

Era un espectacle emocionant veure aquelles inacabables corrues de gent com anaveu cap al casal, arborats de patriòtica fervor. Allí, vells; allí, criatures; dontzelles i joves; cantant i conversant alegrement.

Una vegada congregat tot el poble allí, el canonge Collell, els dirigí la paraula. No cal dir que tractant-se del verb inflammat de l'il·lustre orador, la multitud vibrava d'un entusiasme indescriptible.

L'Alcalde va destapar la làpida del nom del Bach de Roda, en mig d'una ovació retrunyent i novament parlava el canonge Collell, ponderant les altes virtuts patriòtiques de l'homenajat.

El poble responia amb aclamacions i amb crits de Visca Catalunya i cants d'«Els Segadors»

Després de l'apat la representació oficial pujà a la casa de la vila i des del balcò es donà lectura a les representacions i adhesions al acte.

Al començar els discursos la plaça presentava un aspecte imponent.

Comensa en Ramon Martí, president de la Associació Nacionalista «Bach de Roda». explicant lo que significa aquell acte en honor del màrtir de Catalunya.

Parlaren després en Ramon d'Abadal i en Jaume Andreu, diputats provincials, en Bartomeu Trias, diputat a Corts per el districte, en Francesc Macià, diputat a Corts per les Borges; en Puig i Estsve, regidor de Barcelona, i en Vallès i Pujals, president de la Diputació.

Tots eis parlaments foren escoltats i xardorosament aplaudits per l'immensa generació que omplia la plaça.

Després del grandios mifing es cantaren altre vegada «Els Segadors» i es ballaren sardanes.

Aleshores les representacions que havien assistit a la festa se'n tornaren en tartanes i automòbils.

Els aplaudiments no s'acabaven mai.

La diada de Bach de Roda fou de les grans que puguin fer-se.

Aquest número de LA VEU ha estat
passat per la censura
